

имать, какъ востокъ прецеденъ. *M.* 88. Наберете суви дѣрва, Завалите силенъ оганъ. *M.* 110. Суха пола риба не ъде, а мокра. *Kn.* 131. И сичко това е за единъ хлябъ сухъ сухничакъ. *Zk.* 106. 2) эпитетъ золота: Сякакво купе хримисъ коприна; И сухо злато и сухо сребро. *M.* 116. Не достигнало на Бога Отъ сухо злато плавено, Монастиръ да си дрогради, Вратата да имъ излее. *M.* 88. Да товариш само сухо злато, Суо злато, се жълти жълтици. *Ps.* 21—22, 545. Сухы жълтици. *M.* p. 181.—Той ъде сухъ хлѣбъ, т. е. одинъ хлѣбъ безо всею.—Сухъ денъ, т. е. постный, день; противоп. благъ.—Сухій парі—чистыя, наличныя деньги.—Суха лѣжа въ кошница. Казвѣтъ, кога лѣже вѣкой. *Kn.* 131. Сухо нар. сухо: Вѣнка е сухо.—Той говори сухо. На сухо, на сушу, на сушъ. По сухо 1) по суху,—ому мѣсту. 2) Слава Богу, тъзи година дѣржа врѣмето: увърхахми по сухо (обмолотили за-сухо); обрахми по сухо. *Трудъ*, 393.

Сучж ил. дл. 1) сухъ, кручъ: А на доло Ѵ (на хурка) оставиѣтъ упашка, кои затѣкватъ жени за пояса си и прѣдѣтъ съ вретено въртящи съ дѣснѣ рѣкѣ и сучящи. *Pk.* 83. Свѣта Неделя свещи ми сучитъ. *M.* 36. Моето ми мило сваношъ ми седело, Конци ми сукало, бисеръ ми низало. *M.* 565. Да му сучамъ ибриншими, Да му плетамъ гайтанци, Да шамъ елечина. *M.* 480. А ергенете ту шапки си поправить, ту мустаките си сучать. З. 82. Туку ми бѣше девойка, На мраморъ камень седеше, Со русо момче зборвеше, Русо му перче чешлаше, Руси мустаки сучеше. *M.* 516. 2) засучиваю, подбираю: Поли си сучитъ (моме) дури до погисъ, Рѣце си прегнитъ лур' до рамена. *M.* 472. 3) сосу грудъ: Кротко ъгне отъ дѣвъ майкы суче. Ч. 178. Дѣвет съмъ години сукала, Дѣвет години да голѣмъ На свѣкра и на свекрьва. *D.* 13, 101—103. За това и дрискавицы по чисто хващать дѣца, кои-то не сучять, а по-рѣдко онѣ, кои-то сучять отъ майкы-ты си. *L.* *D.* 1871 p. 128. Взиматъ тѣрбуха на телета, щомъ са отелятъ, несукали. *ib.* 75 p. 99. 4) кормлю грудью: Мама Ѵ плаче наричя: Грозданке, мило мамино, Дѣвет години съмъ те сукала. *D.* 13, 68—70. Сучене с. с.: После (невѣста-та) и патервѣтъ да меситъ мазникъ; и тога ъ сѣ подсмѣваетъ и на сучене-то ъ сечатъ кори-те (губи). *M.* p. 521.

Суша с. ж. 1) суша, въ противоп. водѣ: Сушата е вѣколко пѣти по-малка отъ водата.—2) сухое время, засуха: Къту наближи Кръстовденъ (14 Сентября) или вѣкоганъ и поклонно, кога е суша, почвѣтъ да сѣватъ на приготвены си угъры жито кое казвѣтъ зимница. *Pk.* 52. На сѣкога суша, на понь-ть сношъ. Ч. 189. На злѣ суша и градушка. Ч. 188. Тоя опитъ трѣба да са прави или тутакси послѣ даждѣтъ, или послѣ продолжителните сушки. З. 201.